

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Conferința

„EximBank – 20 de ani aproape de companiile românești”

28 mai 2012

Discurs de deschidere

Mugur Isărescu, Guvernatorul BNR

Doamnelor și domnilor,

Distinsă audiență,

Suntem onorați să aniversăm, aici, la Banca Națională a României, 20 de ani de la înființarea Băncii de Export Import a României - EximBank S.A.

Douăzeci de ani este o vârstă frumoasă, de maturitate și ne bucurăm că această maturitate se serbează astăzi într-o prezență atât de deosebită. Remarc în sală foarte mulți prieteni vechi – dacă nu s-ar supăra, le-aș spune veterani – oameni care au plecat pe drumul tranziției în urmă cu peste 20 de ani.

Între ei – și îmi cer cuviincios iertare dacă uit pe cineva –, doresc să salut prezența în sală a domnilor Ovidiu Silaghi, ministrul Transporturilor, Liviu Voinea, secretar de stat în Ministerul de Finanțe, Cristian Sporiș, secretar de stat în Ministerul de Finanțe, Nicolae Rotileanu, secretar de stat în Ministerul Economiei, a domnului Ionuț Costea, președintele executiv al EximBank, Mihai Ionescu, președinte al Asociației Naționale a Exportatorilor și Importatorilor, domnul Petru Rareș, primul președinte al băncii EximBank, a doamnei Ana Maria Mihăescu, la rândul domniei sale, fostă președinte a băncii.

După 1990, în mai puțin de doi ani, trei instituții financiare majore s-au format la BNR și au devenit pioni importanți pe scena economică românească în procesul de liberalizare și implementare a unei economii de piață:

- Banca Comercială Română, în noiembrie 1990;
- Institutul Bancar Român aproape un an mai târziu, în octombrie 1991;
- EximBank, sărbătorita noastră de astăzi, pe 8 aprilie 1992;

Trei ani mai târziu, în aprilie 1995, s-a reînființat și Bursa de Valori București.

Banca de Export Import a României a fost de la început creată ca o societate pe acțiuni, având ca acționar majoritar statul român, fiind singura bancă din sistemul financiar românesc care operează atât ca bancă, cât și ca instituție de asigurări.

Îmi aduc aminte și acum discuțiile de seară până noaptea târziu cu domnul Petru Rareș, cel care avea să conducă primul această instituție, care să fie modelul. Știam de US EximBank, banca de export-import a Statelor Unite, iar Japonia mai era atunci încă model și încă unul foarte puternic – fac această precizare ca să vedeți cât de mult se schimbă lumea și cât de repede se schimbă modelul pe care îl ai în vedere. În orice caz, ne-am gândit că, vrem nu vrem, creșterea economică a României are loc în condiții de economie deschisă. Nu era foarte clar cât de repede convergem cu Uniunea Europeană, dar experiența și o anumită viziune ne arătau că o astfel de integrare nu se putea evita pentru o țară mică, cel mult mijlocie, cum era România. Procesul de liberalizare începuse și cu bucuriile, dar și cu necazurile sale, în consecință prima problemă care se contura încă din 1990, 1991, era deficitul mare al balanței comerciale. Nu era greu să judeci că trebuie să crezi instituții prin care să stimulezi exporturile. Cam așa, dacă nu greșesc, s-a născut această instituție, o instituție cu scop preponderent de asigurări, menită să creeze un cadru în care exporturile să poată să fie finanțate mai ușor într-o lume care se dezmembra în partea răsăriteană, dispăreau acordurile comerciale și de *clearing* peste noapte sau deveneau pur și simplu un cadru de discuție, nu un cadru de reglementare și desfășurare a operațiunilor.

Cred că această viziune nu a fost greșită, evoluțiile ulterioare au arătat însă că procesul este mult mai complicat.

Știu că urmează o dezbatere, la care vor participa personalități, chiar tehnicieni în domeniu, și nu aș vrea să intru în discuții tehnice. Doresc însă să subliniez faptul că în ciuda unor suișuri și coborâșuri, în istoria EximBank-ului, la fel ca în istoria mai tuturor instituțiilor care s-au format după 1990, direcția a fost cea bună. În timp, EximBank-ul, centrat inițial pe sprijinul acordat exportatorilor români prin mecanismul de finanțare, garantare și asigurare la riscurile comerciale

generate de activitatea de comerț, s-a dezvoltat constant, și-a format inclusiv o rețea teritorială, contribuind astfel la o mai bună legătură între bancă și exportatori, la consolidarea parteneriatului bancă-exportatori.

Există, în întreaga lume, instituții publice care oferă credite, asigurări și garanții companiilor sau firmelor de export de stat sau private, care doresc să întreprindă afaceri în străinătate, mai ales pe piețe în dezvoltare cu potențial risc financiar și politic. Astfel, EximBank are ca obiectiv principal sprijinirea exportatorilor români prin mecanisme de finanțare, garantare și asigurare, înlesnindu-le competitivitatea și preluându-le riscurile comerciale generate de activitatea de comerț exterior.

Cele șase sucursale EximBank, în principalele orașe din țară: București, Timișoara, Cluj, Bacău, Constanța și Brașov, constituie o rețea de centre regionale de promovare a facilităților oferite de bancă și o legătură directă cu companiile și firmele interesate.

În ziua de azi, când se caută soluții de susținere a creșterii economice, EximBank reprezintă o soluție la îndemână nu numai din perspectiva companiilor exportatoare. Garanțiile suverane pe care le oferă EximBank pentru creditele contractate de orice companie viabilă din România, fie companie-IMM sau companie mare, trebuie utilizate la maxim.

“Răul necesar”, așa cum numesc bancherii garanțiile pentru un credit, tinde din ce în ce mai mult să nu mai aibă valoare dacă vorbim de bunuri imobiliare, stocuri sau creanțe atât timp cât aceste piețe sunt practic blocate. În acest context varianta garanțiilor de stat, prin lichiditatea pe care o oferă, devine o opțiune care poate debloca multe finanțări.

28 mai 2012, Banca Națională a României